

Inom utom

Visdomens gudinna öronen spetsiga av
allt tokigt hon hört och hon kan inte annat än le.
Dessa små kryp så virriga och blurriga så hjälplösa
och snurriga.

För ett ögonblick hejdar hon jordens rotation tittar
och säger stilla ... försök nu att ta ert förnuft till
fånga

gå istället för att springa tala istället för att tiga
ge istället för att ta ...

Hon har inga större förhoppningar när hon släpper sitt
grepp om dessa små kryp så virriga och
blurriga.

Och med ett kast svänger hon i visdom sitt silvriga hår
yviggt flyttar hon planeter i nya spår där ute i universum
och med ett skratt så älskligt och glatt säger hon
... att de aldrig lär sig, tänk att de inget förstår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vildand med Poeter.se id #26363 innehar upphovsrätten